

РЕШЕНИЕ

№ 1754

гр. София, 18.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **219** по описа за **2021** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

С решение № 20240845 от 02. 11. 2020 г. по НАХД № 9495 / 2020 г., Софийски районен съд, НО – 135 състав, е отменил наказателно постановление (НП) № НП 13-508-44 / 08. 04. 2020 г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор”, с което на [фирма], [населено място], са наложени три имуществени санкции всяка в размер на 1 500 лв., на основание чл. 221, ал. 2 от Закона за здравето /ЗЗ/, за нарушения на чл. 86, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗ.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от Изпълнителна агенция „Медицински надзор”, в която се моли решението да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез писмени бележки на процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля С. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правни констатации на въззивния съд.

При извършена проверка на [фирма], [населено място] се установило, че лечебното заведение е приело плащане по фактури от три пациенти, в които са включени суми за финансови и административни услуги.

На 22. 01. 2020 г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен срещу подпис на наказаното лице, в който нарушенията били квалифицирани, като такива на чл. 86, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗ.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № НП 13-508-44 / 08. 04. 2020 г., от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор”.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, решаващият съдебен състав е приел, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, но при съществени процесуални нарушения, тъй като липсвало конкретно описание на извършеното нарушение, не било посочено мястото на извършване на нарушението и освен това не била правилно посочена датата на извършеното нарушение.

При тази фактическа обстановка, настоящата касационна инстанция счита, че правилно от страна на районния съд е прието, че са налице съществени процесуални нарушения, тъй като действително липсва конкретно описание на извършеното нарушение, макар и да не споделя останалите доводи на въззивната инстанция, касаещи мястото и датата на извършените нарушения.

Видно е, че в НП изрично се сочи, че същото е извършено на датата на издаване на фактура в [фирма], [населено място], поради което има място на извършване на нарушението, макар и същото да не е изрично отбелязано. Освен това касационната инстанция не споделя и изводите, че неправилно като дата на извършване на нарушението е посочена датата на издаване на фактурата, а следвало да се посочи датата на плащане. В случая доколкото нарушението е такова, касаещи икономическите права на пациента и неправилно включване на разходи за финансови и административни услуги, то правилно е посочена датата на фактурата като дата на нарушението, тъй като именно с начисляването на тези разходи във фактурата са нарушени правата на пациентите.

В тази връзка съдът намира, че принципно правилно от страна на административнонаказващия орган е прието, че разходите за финансови и административни услуги, не следва да се калкулират и заплащат от пациентите, независимо дали са уведомени предварително за ценоразписа, тъй като същите не попадат в обхвата на допълнително поисканите услуги по чл. 24а от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ.

В същото време обаче, в издаденото наказателно постановление липсва точно и конкретно описание на нарушението, както и относимите правни норми, поради което правилно е отменено от районния съд.

Описаните като нарушени разпоредби на чл. 86, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗ са общи и същите не сочат за конкретно нарушение. В случая от страна на

актосъставителя и административнонаказващия орган е следвало да се посочи, че е налице нарушение именно чл. 24а, ал. 1 от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, доколкото същата касае допустимите допълнителни разходи и включването н други разходи извън тях представлява нарушение на правата на пациентите. В тази връзка следва да се отбележи, че нормата на чл. 24а, ал. 1 от Наредбата изисква допълнително поисканите услуги, да са поискани от лицето, като не може да се приеме, че изброените в ценоразписа услуги по „поддръжка на компютърна система и софтуер“, „статистическа обработка“ и др. действително са поискани, независимо, че пациента се е подписал на ценоразписа, но следваше изрично да се отбележи в НП, че така калкурираните във фактурите плащания за тези „услуги“ представляват нарушение именно на горепосочената норма от наредбата. При така установеното, касационният съд намира, че от страна на СРС е извършено пълно и всестранно установяване на фактическата обстановка и в съответствие с това правилно е приложен закона, като е отменило издаденото НП, поради което решението следва да бъде оставено в сила. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - XV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20240845 от 02. 11. 2020 г. по НАХД № 9495 / 2020 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 135-ти състав.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.